

Tekst: Frank Maes, Emergent Veurne (B) Uitblinkend door afwezigheid

EXPO #3 - UITBLINKEND DOOR AFWEZIGHEID

Een notenhouten tafel is afgedekt met een messing plaat. Daarin is een tekst gegraveerd. Op de plaat staat een op het eerste gezicht ondefinieerbaar object. Gelukkig duidt de tekst een en ander. De (bij nader inzien) zes door een elastiek samengebonden objecten worden gedefinieerd als de delen van een 289 pagina's tellende wereldatlas, die in zijn originele staat nauwelijks geconsulteerd is en verkregen werd uit een erfenis. De zes huidige, samengebonden delen zien eruit alsof ze bestaan uit papier dat eerst verpulverd en vervolgens samengeperst is. Wat eertijds, als verzameling boeken, de belofte van een wereldomspannend (de wereld in zes delen) overzicht vertegenwoordigde (maar niettemin nauwelijks gelezen werd), kan nu helemaal niet meer gelezen worden, en werpt als beeld merkwaardig genoeg dus een hindernis op voor ons overzicht over en begrip van de wereld. In het spoor van Marcel Broodthaers lijkt Grootjans hier duidelijk te maken dat elk medium in staat is iets van de wereld zichtbaar te maken, maar in dezelfde beweging minstens zoveel aan het zicht onttrekt – daarmee de illusie van het totaaloverzicht vakkundig de grond in borend. Aan de voorkant van de tafel wordt het ding gecatalogiseerd als obj. 0013 van de *Storage for Distorted Matter* en voorzien van de ondertitel *The 21st century masterpiece that could not be made*. Loek Grootjans is een schilder die niet meer schildert, vanuit de overtuiging dat een meesterwerk niet (meer) gecreëerd kan worden. Sindsdien cirkelt zijn hele oeuvre rond dit tekort. De creatie van Grootjans' tweede werk in deze tentoonstelling, waarin hij een van zijn grote voorbeelden citeert (de Franse schrijver Georges Perec), ging aan dat schilderkunstige nulpunt vooraf.